

Sønderby (V):

Det underer mig, at SF siger blankt nej, når man tænker på, hvad SF egentlig har haft af forståelse for FN. I forbindelse med førstebehandlingen af forslag til folketingsbeslutning om at sende et dansk orlogsfartøj til Mellemøsten sluttede hr. Gert Petersen sit første indlæg med at sige: »Men det er ikke FN's operation, og det er negativt. Derfor kan vi ikke medvirke til afsendelse af krigsskibet.« Nu har vi en FN-aktion, hvad er så problemet for SF? Er problemet, at FN har bedt NATO prøve at lave en model, der kan sikre transporterne?

Jeg hørte godt hr. Pelle Voigts lange redegørelse om, hvordan SF vil løse problemet. Er årsagen til, at SF ikke vil være med, at FN har bedt NATO komme med et forslag til, hvordan problemerne kan klares? Sidst var det noget om, at det var, fordi USA var for meget involveret, osv. Men USA er ikke med denne gang; det er kun Canada, der er blevet spurgt. Så jeg forstår ikke, at SF også i denne situation siger blankt nej. Når SF'erne bare siger nej, passer det ikke med deres tanker om, hvad FN egentlig skal bruges til.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg forstår ikke, at hr. Sønderby nu kommer kørende med hele NATO, og med hvilket mandat han gør det. Organisationen er end ikke nævnt i beslutningsforslaget. Jeg synes, det er interessant at få den diskussion rejst, men så må hr. Sønderby forklare os lidt nøjere, hvad det er, vi skal diskutere, for jeg tror, at mange af os i så henseende befinder sig lidt i mørke.

Men må jeg på det spørgsmål, som hr. Sønderby stillede, svare: Nej, vores stillingtagen til denne aktion beror på, at vi frygter, at den har skadelige virkninger, at den ikke virker efter hensigten, at der kan ske det, at nødhjælpskonvojerne kommer i yderligere fare og får vanskeligere ved at komme igennem, at der kan ske en eskalation, hvor drab på FN-soldater udløser afsendelse af yderligere FN-soldater, der skal kæmpe i et ukendt miljø mod ukendte fjender, og hvor det eneste svar på flere drab er at sende yderligere 1.000 mand, 2.000 mand og 3.000 mand i moradset. Den bekymring har vi.

Vi tror ikke, det her er godt for nødhjælpsorganisationerne. Og for at illustrere, at vi ikke er

helt på herrens mark med det synspunkt, kan jeg citere fra en avis, som jeg er sikker på hr. Sønderby læser hver dag, nemlig Kristeligt Dagblad, fra i dag, hvor den danske presseattaché ved Røde Kors' hovedkvarter i Genève, Jette Sørensen, siger:

»Hvis FN eskorterede vores transportere, vil vi løbe en større risiko, fordi de stridende parter ikke ville kunne kende forskel på os og FN med bevæbnede soldater, der har ret til at skyde tilbage.«

Jeg synes, man skulle tage de folk, der arbejder på stedet med disse ting, og som i måneder har udsat deres liv for farer på disse felter, en anelse mere alvorligt. Men hvis hr. Sønderby vil have en diskussion om NATO, så gerne for mig.

Annette Just (FP):

Det beslutningsforslag, vi behandler i dag, er jo på mange punkter at sammenligne med det, vi behandlede for to år siden. Det er et spørgsmål om at sende danske soldater uden for det NATO-område, hvor vi er forpligtede til det.

Men på andre punkter er det langt fra det forslag, vi behandlede, da vi sendte – undskyld udtrykket – »Skrækelige Olfert« til Golfen. Dengang var Fremskridtspartiets linje helt klar: Hvis vi sender et krigsskib til en krigszone, er det som krigsskib og ikke blot som et bevaringsskib for at kunne vise en lille løftet pegefinger.

I dag taler vi om noget fuldstændig andet. Vi taler om at sende soldater til en borgerkrig. Der er ingen, der er fjenden, der er ingen, der er vennen. Det er total borgerkrig. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at alle er vel vidende om dette. I Fremskridtspartiet er vi også vidende om, at det ikke er for at slå borgerkrigen i hele Bosnien ned, således som det har været fremme tidligere i debatten, men blot for at lave en såkaldt fredskorridor fra Split til Sarajevo. Det er et rimelig stort område, og selv om 6.000 mand er mange, hvis man fik dem herind i folketings salen, er det ikke mange, når man pludselig taler om, at så mange kilometer skal fredekliggøres.

Dermed har FN pludselig spillet ud i en helt ny rolle: ikke som fredsbevarende, men som fredsskabende. Og her står Fremskridtspartiet mildest talt af. Vi står også af, når man ser på,